

opgebouwde nest uiteen te plukken en het materiaal naar elders over te brengen. Vooral was het om de draden te doen waarmee het nest doorweven was. Het viel vaak niet mee om ze er uit te trekken. De vogel gaf echter geen krimp en nadat de rest van het nest 's Zaterdags op de grond geworpen was, was de afbraak spoedig volbracht.

Twee dagen had dit karwei dus geduurd en tussentijds was er zelfs ook weer meer gelegenheid om, eventueel met haar gemaal tezamen, kaaskorstjes op de venterbank te verorberen. Wat een flinkheid, ijver, zuinigheid en overleg!

Een model huisvrouw deze vink! Haar man mag wel een extra liedje zingen.

(overgenomen uit *De Levende Natuur* van Juli 1951).

Dr. D. M. de Vries, Wageningen

Vink brengt zijn nest over

In een Wilde kers achter de woning had onze wijfjesvink dit voorjaar haar nest gebouwd in een holletje tussen enkele takken. Kunstig was het door een witte draad om elk van de takken bevestigd. Met Hemelvaartsdag zat het wijfje reeds minstens een week op het nest en slechts af en toe vond het even tijd om wat voedsel van de venterbank of uit de keuken te halen, zoals haar gewoonte was.

In de ochtend daarop bleek het nestje helaas in wanorde en de bevestigingsdraden gebroken. Onze eerste gedachte was, dat de vogel door een kat op het nest verrast was. Of waren de eieren alleen door een vogel of eekhoorn geroofd? Dit laatste bleek na onze terugkomst van de dagelijkse vogelinventarisatie op de Wageningse Berg waarschijnlijk. Het wijfje werd n.l. herhaaldelijk waargenomen, terwijl het tot onze verrassing druk bezig was het moeizaam